

Ježiš jej odpovedal: „... ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu.“ (Jn 4, 10)

(Miroslav Hamarčák) Turistický sprievodca v Izraeli pripravoval pre skupinku záujemcov výlet do púšte. Jeho inštrukcie boli jednoduché a jasné: „Musíte mať so sebou dve veci, bez ktorých vás do púšte nepustím. Tou prvou je klobúk alebo šiltovka a tou druhou je fľaša plná vody. To vás uchráni pred slnkom a smädom.“ Hovorí sa, že bez jedla sa dá vydržať niekoľko mesiacov, no bez vody len zopár dní. Tento interval sa v nehostinných podmienkach púšte ešte skrakuje. Voda je podmienkou prežitia.

Samaritánka prichádza k studni. Je udivená požiadavkou mladého židovského muža, ktorý ňou búra mnohé bariéry. Ona hriešnica má podať vodu Židovi? Prv než by mohla načrieť a tak splniť Ježišovu prosbu, ponúka jej živú vodu on. Ťažko povedať, či žena hodnotu živej vody plne pochopila, no s určitou istotou tento dar prijala, pretože dokázala spoznať Spasiteľa. Každému, koho stretla, o ňom povedala. Spasiteľ čakal na Samaritánku pri studni, aby ju mohol obdarovať. Čaká rovnako na každého z nás, aby mohol utíšiť náš duchovný smäd, aby nás mohol očistiť a osviežiť. Práve dnes, teraz nám chce dať dar. Dar „vody prúdiacej do večného života“ (Jn 4, 14).

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)